

7.

Algot, avundsvärde Algot, din klenod på fyra ben,
kan man utan överdrifter kalla för ett fenomen,
låt oss följa med och se på när som "Skall" går till aktion,
mot en älgdjur, som han just har sparat upp vid Brännåsflon.

8.

En kaskad av ljusa toner strömma ur hans matintag,
allt mens Älgens vittring han drar in med djupa andedrag,
sätter sig funderförsamt ner, stöder hakan mot sitt tass,
kommer slutligt underfund med, att han måste gå på dass.

9.

När han ordnat den detaljen gör han upp en knepig plan,
som han delger sina hussar, på vad sätt det vete fan,
summan utav kardemumman, det tycks bli i alla fall,
att han sätter av som blixten och gör skäl för namnet "Skall."

10.

Älgdjurn flyr för glatta livet, "Skall" går fram som en raket,
Älgens skall vid Per-Lars-myren smärtfritt må sin salighet,
ty där står, o ve och fasa, kompani vid kompani,
säkra ögon, säkra händer, som gevären hålla i.

11.

Nu hörs muskedundren smattra, Algot tömmer sin kanon,
Henry växlar lugnt och säkert in sin sjätte kulpatron,
ekot utav sista salvan uti fjärran tonar ut,
Älgdjurn ser sej om och undrar: "Varför skjuter man salut?"

12.

Fram ur snåren lufsar "Skall" med svansen mellan sina ben,
rätt moloken ser han ut, det vittberömda fenomen,
han sätter sej och tänker efter: "Har han någon uppgift här?
Ingen alls." Det blir hans slutsats, och med ens hemåt det bär.

13.

Tung och grå septemberdimman stiger över land och sjö,
"Skall" i tidig morgontimme lunkar hem mot Hällesjö,
han har gjort sin plikt mot husse, han har väl fyllt sin funktion,
snopet vankar trenne skyttar av och an vid Brännåsflon.